

EUROAZIJSKA TAJNA –

Ključ za razumijevanje svjetskih zbivanja

Autora Mehmeta Sabeheddina

Pod širokom plimom ljudske povijesti izmjenjuju se nevidljiva i nečujna strujanja tajnih organizacija, koja dubinski određuju tijek površinskih gibanja.

A.E. Waite (The Real History of the Rosicrucians)

Jesu li tajna društva i okultna bratstva iza scene tisućljećima utjecali na tijek svjetskih događaja? Oblikuju li čuvari tajne mudrosti razvoj ljudske svjesnosti te sudbine narodâ? Jesu li okultni majstori imali utjecaj na određena politička, kulturna, duhovna i ekonomska kretanja s ciljem ostvarenja nekog drevnoga plana? Može li biti da neka 'nevidljiva ruka' upravlja procvatom narodâ, ratovima i revolucionarnim ustancima, a također i novim otkrićima u znanosti, te ljudskim dosezima u književnosti, filozofiji i umjetnosti? Može li nam povijest pomoći da dekodiramo tajanstvenu svezu između politike i okultizma, da razotkrijemo stvarne pokretače i potresače današnjega svijeta?

Njemački filozof Oswald Spengler upozorio je na “veliko nadmetanje” između skupina ljudi “genijalnog uma”, koje “prosječni građani niti ne zapažaju, niti ne razumiju“. Ralph Shirley 1930.g. u jednom od vodećih časopisa na području ezoterijskih znanosti, *London Occult Review*, prihvatio je da postoji “opravdana sumnja da okultistički članovi u tajnosti pripremaju dezintegraciju i revoluciju. U prilog tomu svjedoči okultan način njihova udruživanja, kojeg je autor ovog natpisa tek nedavno postao svjestan“.

General pukovnik Fuller bio je u izravnoj svezi s engleskom vojno-obavještajom agencijom i bivši učenik Aleistera Crowleya. Pisao je o podmuklom utjecaju sila koje se koriste “magijom i zlatom” te koje bjesomučno “preuzimaju svjetsku dominaciju nad

osvetničkim mesijom, pretskazanim u Talmudu i Kabali”. Fullerov bivši vođa Crowley radio je kao tajni agent za Veliku Britaniju i Njemačku, iako su mu njegovi britanski zapovjednici ukazali 'nepovjerenje' te ga u špijunske operacije pripuštali s najvećim oprezom. Tijekom Prvog svjetskog rata njemačko je ministarstvo vanjskih poslova u tajnosti uposlilo Gustava Meyrinka, okultista, da napiše pripovijest u kojoj su francuski i talijanski masoni optuženi za izbijanje rata.

Gospođa Blavatska govorila je o preseljenju središta katoličke organizacije, isusovaca, s kontinenta u Englesku, gdje su se urotili u ostvarenju institucije 'sveopćeg despotizma' u narodima koje podvrgavaju općem neznanju. Pokretač tajnog teozofskog društva i žena golemog intelekta upozorila je:

*Svi koji budu proučavali okultizam trebaju znati da sve dok isusovci svojim sredstvima budu ustrajavali u uvjeravanju opće javnosti, a napose engleskoga naroda, u to da magija ne postoji i sve dok se budu ismijavali crnoj magiji, ti spletkaroši pronicljivo i lukavo vladaju kolektivnom VOLJOM, koju oblikuju svojim magnetskim krugovima i lancima koji su utjecali već na brojne događaje i osobe iz javnoga života. (Iz pisama H. P. Blavatske, citirano prema James Webb: *The Occult Establishment*)*

Poznato je da je Francuska revolucija bila ključan političkih preokret Europe, koji je uglavnom bio proizvod masonskih loža i njihovog dosljednog djelovanja na ukidanju monarhije i vjerodostojnosti rimokatoličke vjeroispovjedi. U knjizi *Proofs of a Conspiracy* (1798.) John Robison dokazao je izravno porijeklo političkih klubova tijekom revolucije i pripadajućih odbora u masonskim ložama, također i slavnoga Jakobinskog kluba.

Utjecaj misticizma, okultnih i tajnih organizacija na tijek zbivanja uglavnom je bio odbacivan od zapadnjačkih znanstvenika. Srednjostrujaški povjesničari zanemarivali su mogućnost tog utjecaja, budući da su odbacili povjerovati u povezanost tih organizacija i međunarodnih politika. No, mi ćemo zaista razumijeti važne preokrete, tek ako stavimo u realnu povijesnu perspektivu utjecaj i ulogu 'okultnoga podzemlja'.

Euroazijanizam i atlantizam

Tajne organizacije i učitelji okultnih mudrosti vuku svoje porijeklo i nastanak još od osvita civilizacijâ. U školama judeo-kršćanske provenijencije tajna božanske mudrosti prenošena je iz generacije u generaciju, od Adama, Šeta i Mojsija do iniciranih patrijarha. Znanje drugih okultnih skupina proteže se još dalje od Egipta i misterijskih škola u Grčkoj – sve do Atlantide, izgubljenoga kontinenta. Preostale skupine svoje porijeklo prate od Sumera, Babilona i tatarskih visoravni.

Proučavanje narodnih mitova, legendi i arkana može nas približiti brojnim dokazima o postojanju izgubljene primordijalne civilizacije. Genijalni francuski metafizičar Réne Guénon pisao je o slavim hiperborejcima i kulturi koja je iščeznula negdje u blizni arktičkog kruga, te o njihova dva udaljena središta – Šambali na istoku te Atlantidi na zapadu. O Atlantidi kao o središtu velikoga moćnoga kraljevstva pisao je Platon, opisavši zabranjeno miješanje “sinova božjih” s “potomstvom ljudskim“, zbog čega je ta kultura doživjela “žestoke potrese i poplave” te je “nestala pod morem”.

Prema riječima gospođe Blavatske i okultističkih tradicija smatra se da je Atlantida bila uništena poslije dugog perioda bezvlađa i katastrofe, budući da su “Atlantiđani postali narod izopačenih čarobnjaka”. Kontrolu nad moćnim atlantskim kontinentom preuzela je konspiracija zlih čarobnjaka.

Velike seobe naroda bile su pokrenute davno prije nego je iščeznula Atlantida. U jednoj legendi spominje se ostatak pravednih putnika, koji su se s Arktika spustili u Šambalu i udaljena bespuća Centralne Azije. Druge legende upućuju na to da su preživjeli Atlantiđani osnovali civilizaciju Egipat.

Victoria LePage dala je jednu od najobuhvatnijih studija Šambale, te objašnjava da ni Šambala ni Atlantida nisu bile obične geografske lokacije:

Baština Šambale i Atlantide u izravnoj je svezi s karizmatičnim slikama i težnjama ljudskoga srca, poput dva ulaštena zrcala odmiču se k najudaljenijem obzoru kako im se više primičemo, a u najboljem slučaju predočavaju idealno stanje ljudske svjesnosti. Ipak, iz njihova međuođnosa otkrivamo daleko čvršću i

realniju povijesnu utemeljenost od toga. Sve inicijacijske tradicije pružaju nam dokaze o vjerodostojnosti obje – prve na istočnim planinama, a druge na zapadom moru – oko čijih centara su sabrana znanja, koja posredstvom energetskih točaka rasprostranjuju svoj utjecaj ostatkom globusa. Ta Šambala i nadalje očekuje novu aktivaciju unutar istog rasporeda. (Victoria Le Page: Shambhala – The Fascinating Truth Behind the Myth of Shangri-la)

Da bismo prepoznali povijesnu djelatnost tajnih organizacija potrebno je pristupiti porijeklu najsnažnijih ideja na odgovarajuć način. Okultna znanost govori o Šambali kao dobrom središtu Bratstva svjetlosti, te o Atlantidi kao o negativnom centru zlih čarobnjaka ili o Bratstvu sjene. Sve potrage za definiranjem tajnih organizacija i njihovih okultnih vođa mogu se promatrati s obzirom na ta dva suprotstavljena 'reda'. Pripadajući simbolički centri Šambala i Atlantida, s obzirom na njihovo služenje "Atlantskom redu" ili "Euroazijskom redu", mogu pomoći u određivanju predznaka okultnih pokreta i njihovih znanja. Skriveni iza raznovrsnih imena i utjecajnih ljudi, predstavnika i agenata i organizacija sabranih oko dva centra, Šambala i Atlantida predstavljaju dva različita vida ljudskog razvoja.

Sagledamo li to pitanje s aspekta svete geografije, te s obzirom na sadašnji ciklus u kojem se nalazimo, atlantizam predstavlja prevlast najdestruktivnijih i bezbožnih elemenata u zapadnoj civilizaciji. Jedan suvremeni autor o svetoj geografiji i geopolitici iznosi sljedeće zapažanje:

Sveta geografija temelje "prostornog simbolizma", gdje istok zauzima mjesto "zemlje duha", raja, cjelovitosti, izobilja, svete "zemlje predaka" u svojem najpotpunijem i najsavršenijem smislu. Ista refleksija nalazi se u biblijskom tekstu koji govori o "Edenu" smještenom na istoku.

To shvaćanje prisutno je također u abrahamskim tradicijama (islam i judaizam), te u mnogim neabrahamskim tradicijama, za što ćemo pronaći mnoge primjere u kineskoj, hinduističkoj i iranskoj tradiciji. "Ustoličenost bogova na istoku" nalazimo u svetoj formulaciji drevnih Egipćana, koji su riječju "istok" (egipatski "neter") istovremeno označavali "boga". Istok predstavlja mjesto izlaska sunca, Svjetla svijeta, pa možemo kazati sa stanovišta analogije u prirodnim pojavama da on označava simbol božanstva i duha.

EUROAZIJSKA TAJNA - Ključ za razumijevanje svjetskih zbivanja

Suprotnog značenja je zapad. To je “zemlja smrti”, “svijet bez života” ili “zelena zemlja” prema nazivlju starih Egipćana. Zapad je mjesto “kraljevstva u progonstvu”, odnosno “onih koji su bili protjerani”, kako je to izraženo u islamskom misticizmu. Zapad “nasuprot-istoku” označava zemlju propasti, kvarenje i tranziciju od manifesta ka ne-manifestu, iz života ka smrti, degradaciju iz cjelovitosti ka potrebi itd. Zapadom se označava mjesto gdje sunce “zapada”. (Aleksandar Dugin)

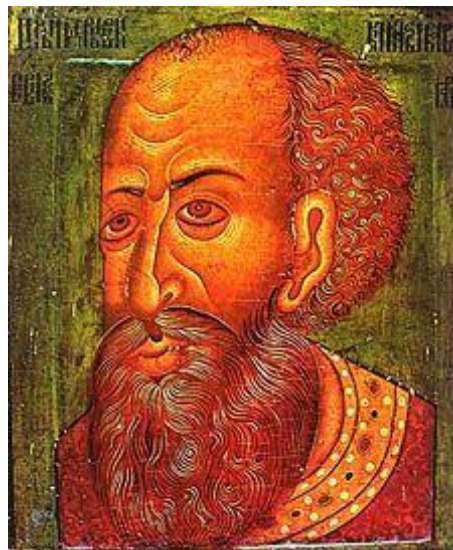

Buda osvajač pred izvorom života, Rörich 1925.g.

Rusija i magijski svemir

Ruska zemlja geopolitički zauzima najveću površinu svijeta, te svojim jedinstvenim položajem u ljudskoj povijesti omogućuje uvid u svijet tajnih organizacija, okultnih majstora i podzemnih političkih odnosa.

Teorija i praksa u Rusiji bili su izvedeni iz magijskog i okultnog, koji su uvijek bili dio svakodnevnice. U 16. st. car Ivan IV. od čarobnjaka je tražio savjet, očigledno svjestan skrivenog značenja dragih kamenova ugrađenih u njegovu stvari. Vladavina tog cara označava vrhunac ostvarenja bizantinskoga sna, sazdanog na proročanstvima o uspostavljanju pobožne kršćanske civilizacije na istoku. Ivan je, okružen redovnicima tajnih i apokaliptičnih redova, bio uvjeren da je nasljednik židovskih kraljeva, pa je nastojao s obzirom na magijski svjetonazor preobraziti Rusiju. Ivan je bio uvjeren da ruska nacija ima odigrati posebnu ulogu u svjetskoj povijesti, a vjerovao je da, ni više ni manje, ona treba dovršiti iskupljenje sveg svijeta.

Godine 1586. car Boris Godunov ponudio je pozamašnu svotu od dvije tisuće engleskih funti godišnje, te smještaj i pokriće svih troškova, engleskom magusu i meštru špijunaže Johnu Deeju, ako ovaj stupi u njegovu službu. Njegov sin dr. Arthur Dee u Moskvi je radio kao liječnik, a poput svog oca i on je bio alkemičar i ružokrižar. Prvi car dinastije Romanova, Mihajlo Romanov, navodno je na prijestolje došao zahvaljujući pomoći dr. Arthura Deeja i britanske tajne službe. Prije dolaska na vlast Romanovih njihovi protivnici optuživali su ih za prakticiranje magije te za uporabu okultnih moći.

Grofa Saint Gérmaina legende opisuju kao alkemičara, špijuna, industrijalca, diplomata i ružokrižara; bio je upleten u nekoliko političkih afera u Rusiji te je, kako navodi Nicholas Rörich, bio "član himalajskog bratstva". Godine 1755. proputovao je Euroazijom i Tibetom, gdje je usvojio neka okultna znanja. Navodi se da je tijekom putovanja Centralnom Azijom grof bio uveden u tajne obrede tantrickoga seksa, te da je ovladao tehnikom pomlađivanja. Bio je upleten i u operacije protiv čuvene British India Company. Saint Germain bio je utemeljitelj tajnih organizacija, Azijskoga bratstva i Vitezova svjetlosti. Oko 1780.g. upozoravao je Marju Antanetu da francuskom prijestolju prijeti međunarodna konspiracija 'Bratstva sjena'. Mnogo godina poslije njegove

navodne smrti, glasine su nastavile kružiti da Saint Germain i dalje djeluje iza kulisa europske politike, te da nastavlja širiti tajna znanja Centralne Azije.

Prijatelj putnika, Rörich, 1925.g.

Gdje istok dočekuje zapad

“Okultne moći stvar su nacionalnog temperamenta... U Rusiji se pokoljenjima javljaju magusi – žene i muškarci, koji zadivljuju svojim duhovnim autoritetom; nijedna druga nacija nije dala duhovnog parnjaka ni Tolstoja ni Dostojevskoga, pa tako ni Rozanova, Merežkovskog, Solovjeva, Fedorova, Berđajeva, Šestova. Zasigurno nijedna druga nacija nije dala ni približno velika imena kao što su to gospođa Blavatska, Gregorij Rasputin i Georgij Gurdjieff. Svako od njih je jedinstveno.”

Colin Wilson, The Occult

Postupak pomirenja okultnih tradicija istoka i zapada nalazimo u radu Helene Petrovne Blavatske, autorice *magnum opus* ‘Tajne doktrine’ te utemeljiteljice teozofske organizacije. Istinska predstavnica euroazijskoga reda Helena von Hahn rođena je kao kćer ruskog vojnog lica i budućeg ruskog premijera grofa Wittea. O toj ruskoj okultistici Nevill Drury je napisao:

Ona je na mističnu misao utjecala tako što je tražila način sinteze između istočne i zapadne filozofije i religije, te je omogućila vjerodostojno polazište u

EUROAZIJSKA TAJNA - Ključ za razumijevanje svjetskih zbivanja

razumijevanju općih okultnih znanja. (Nevill Drury, Dictionary Of Mysticism And The Esoteric Traditions, 1992.)

Gospođa Blavatska proputovala je Azijom i Europom, pridružila se Garibaldijevoj nacionalnoj revolucionarnoj miliciji, sudjelovala je u bitci kod Mentane, gdje je bila teško ranjena. Krajem 1870-ih, nedugo poslije objavljivanja njezine prve knjige, *Razotkrivena Isis* – koja je postavila sveobuhvatnu optužbu protiv moderne zapadne religije i proglasila njezinu duhovnu nemoć – preselila je iz Sjedinjenih Država u Indiju, gdje je do danas upravno središte teozofske organizacije.

Godine 1891. budući car Nikolaj II. u društvu s knezom Uktomskim, mistikom i sljedbenikom euroazijske zamisli, posjetio je središte teozofske organizacije u Adyaru. Dojmovi kneza Uktomskog o toj organizaciji dosta toga razotkrivaju:

*Na nagovor H.P. Blavatske, ruske dame koja je poznavala i osobno se uvjerila u mnogo toga, proširila se zamisao, kao mogućnost ili čak svojevrsna nužnost, o osnivanju jedne organizacije teozofa, koja bi objedinila sve one koji su u potrazi za istinom u najširem smislu te riječi, a s ciljem objedinjavanja adepta svih denominacija i rasa radi dubljeg uvida u najskrivenije doktrine istočnjačke mudrosti; da bi se u jednoj duhovnoj zajednici obrazovali različiti azijski narodi i svi obrazovani stranci sa Zapada, te da bi se s različitim svećenstvom, misticima i asketima najvišega ranga uspostavile tajne sveze. (Prema citatu iz James Webb: *The Harmonious Circle*)*

Gospođa Blavatska nastojala je objединiti Centralnu Aziju, Indiju, Mongoliju, Tibet i Kinu, da bi se – s uključivanjem Rusije – pokrenula moćna Euroazija, jedina koja se može suprotstaviti britanskim ambicijama. Dok je putovala Indijom Blavatska je agitirala protiv britanske vlasti te se i sama našla pod optužbama kolonijalnih vlasti, naime, da je ruska špijunka. Knez Uktomski uvidio je u “spremnosti Indijaca da se okupe pod stijegom te čudesne žene sa sjevera” podršku Euroaziji. On je smatrao da je gospođa Blavatska bila silom protjerana iz Indije “zbog sumnji koje je pobuđivala kod Engleza.”

Tijekom 1887.g. H.P. Blavatska postala je temom u raspravama “Sanktpetersburških mistika”, te je primala izdašnu potporu jednog prijatelja Uktomskoga, Tibetanca dr. Badmajeva, koji je uskoro postao ozloglašen na carskom dvoru i koji je prijateljevao s Rasputinom. Sestra gospođe Blavatske bila je uporna u nastojanju da spiritualne darove

EUROAZIJSKA TAJNA - Ključ za razumijevanje svjetskih zbivanja

mlade Helene prizna Ruska pravoslavna crkva i kijevski metropolit, koji ju je upozorio da svoje moći koristi u tajnosti, iako je sam bio uvjeren da su joj one podarene za više ciljeve.

Đak komparativnih religija i gnostički biskup dr. Stephan A. Höller o Blavatskoj podsjeća:

*Ona je bila prava kćer Majke Rusije. Neki će zapaziti da je u životu i po karakteru predstavljala arhetip tradicionalnih Rusa, putujućih propovjednika poznatijih pod imenom 'starec' (starci) – oznaka za one nezaređene, putujuće askete i hodočasnike koji lutaju zabačenim provincijama, te bodre ljude koji se pitaju o duhovnim stvarima, katkad namjerno i na nekonvencionalane načine. (Stephan A. Hoeller, "H.P. Blavatsky – Woman of Mystery and Hero of Consciousness", u: *The Quest*, jesen 1991.)*

Poslije smrti H.P. Blavatske u Londonu 1891.g. teozofskoj organizaciji stali su na čelo engleska okultistica Annie Besant te C.W. Leadbeater, priznati britanski imperijalist. Euroazijska orijentacija teozofskog društva H.P. Blavatske bila je iznevjerena pod utjecajem britanske masonerije, te ezoterijskog kasnog anglikanizma pod vodstvom Leadbeatera. U velikoj bitci među čarobnjacima, euroazijski put pronašao je nove protagoniste na Zapadu, među njima i proslavljenog magusa Papusa.

Oirotski vjesnik bijelog Bur-kana, Rörich 1925.g.

Velika bitka među čarobnjacima

Kad dođe kraj 19. stoljeću jedan od braće Hermesove iz Azije će doći i ponovno će se ujediniti čovječanstvo.

Nostradamus

Papus je zajedno s Oswaldom Wirthom i De Guaitom sanjao o jedinstvu svih okultista, te o ponovnom oživljavanju svjetskog bratstva ružokrižara u jednom međunarodnom okultnom redu, koji bi bio most, vjerovali su, između Istoka i Zapada.

Papus je bio pseudonim dr. Gerarda Encaussea (1865-1916), učenika Josepha Saint-Yves d'Alveydrea (1842-1910), inicijator francuske gnostičke crkve te pokretač mnogih okultnih skupina svoga vremena. Papus je bio jedan od najslavnijih okultista s prijelaza stoljeća, bio je osnivač hermetičke škole u Parizu, koja je privukla mnoge ruske đake te je uređivao *L'Initiation*, slavni časopis francuskog okultizma. Također, bio je na čelu dva tajna društva, *L'Ordre du Martinisme* te *L'Ordre Kabbalistique de la Rose-Croix*.

Kad su ruski car i carica posjetili Francusku 1896.g. Papus je bio osoba koja im je zaželjela dobrodošlicu u ime "francuskih spiritista" s vjerom da će car "donijeti carstvu vječnu slavu, svojom totalnom unijom s božanskom providnošću". Ta je dobrodošlica bila istinski podsjetnik na vjeru, kakva je obilježavala mistike u doba cara Aleksandra I. i Svete alijanse.

Papusov prvi posjet Rusiji bio je 1901.g. Tom prilikom posjetio je cara te je ubrzo uspostavio ložu Martinističkoga reda u St. Petersburgu s carem kao predsjednikom među "nepoznatim velikanima", koji su tim redom upravljali. Povjesničar James Webb o Papusu navodi da je "on kratkotrajno potaknuo oživljavanje filozofije koja je na prijelazu iz 18. u 19. stoljeće preplavila Rusiju, te je naposljetku bila zabranjena."

Papus je, kao nabolji đak Saint-Yves d'Alveydra, dobro bio upućen u ulogu koju ima odigrati Rusija u uspostavljanju Euroazije, tajanstvene 'Sjeverne Šambale' ili posljednjeg Carstva, kojeg je ona bila tajanstveno očitovanje.

Zahvaljujući Papusu carska obitelj upoznala je i njegovog prijatelja, duhovnog učitelja i majstora Philippea (Nizier Anthelme Philippe). On je bio ozbiljan kršćanski mistik s najvišim carskim počastima, te je s carskim dvorom očuvao bliske kontakte sve do svoje smrti 1905. godine.

Kad se Papus vratio u St. Petersburg 1905.g., govorilo se da je u prisutnosti carskog para uspio prizvati duh carevog oca Alexandra III. te dobiti praktične savjete u svezi političke krize.

I majstor Philippe i Papus odigrali su značajnu političku ulogu na ruskom dvoru. Oni nisu samo savjetovali cara u svezi politike, nego su također održavali kontakte s utjecajnim ruskim inicijativama Martinističkoga reda, kojima su se pridružila i dva careva ujaka te brojni članovi familije.

Njemački okultisti Rudolf Steiner u njemačkom Großer Generalstabu imao je svoje učenike, koji su poznavali Papusov "ekstenzivni utjecaj u Rusiji" i koji su slijedili ciljeve dvojice Francuza. Papus je cara u maniri utjecajnog odvjetnika upozorio na savezništvo između Francuza i Rusa, te na međunarodnu konspiraciju čiji je cilj bilo ostvarenje svjetske dominacije.

Smatrao je da prostrano Rusko Carstvo predstavlja jedinu silu koja može osujetiti konspiraciju 'Bratstva sjene'. On je također caru savjetovao da se pripremi za nadolazeći rat s Njemačkom, koja je tada u Berlinu podizala svoju zlokobnu vojsku. Prema jednom dokumentu Papus je monarhiji Romanovih zajamčio zaštitu, sve dok on bude živ. Kad je vijest o njegovoj smrti došla 1916.g. do Alexandre, mužu je (u to vrijeme zapovjedniku ruske vojske na bojišnici Prvog svjetskog rata) uputila sljedeću poruku: 'Papus je mrtav, mi smo osuđeni na propast.' (Stephan A. Hoeller: *Esoteric Russia, Gnosis Magazine*, br.31., proljeće 1994.)

Papus je Martinistički red ustanovio kao protivnike masonskim ložama, koje su prema njegovom uvjerenju služile britanskom imperijalizmu i međunarodnim novčarskim konzorcijima. Njegovi dokumenti svjedoče da je rusku vladu opskrbljivao izvještajima o masonskim aktivnostima u Rusiji i Europi. Papus je slobodne zidare osuđivao zbog ateizma, kojem je suprotstavljao kršćansku ezoteriju Martinističkog reda. Osuđivao je "našu epohu skepticizma i pobožnog materijalizma, koji vape za izravnom reakcijom kršćana neovisnih o crkvenom kleru". Nedugo poslije njegovog povratka iz kratkog posjeta Rusiji 1901.g. u francuskoj štampi pojavili su se brojni napisi za koje je bio

zaslužan Papus. Oni su upozoravali na “skrivenu konspiraciju” čijeg postojanja javnost još nije bila svjesna; u njima se pisalo o umrežavanju zlokobnih novčarskih konzorcija čiji je cilj bio onesposobiti francusko-rusko savezništvo. Javnost je bila slijepa uočiti stvarne povijesne aktere:

Ona ne vidi da u pozadini svih konflikata koji izbijaju između naroda, ili u njima, postoje upravljači i aktivisti koji pokrenuti novčarskim malverzacijama te sukobe čine neizbježnima...

Sve što se zbivalo u zbunjujućem razvoju nacija bilo je posljedica tajno skovanih planova s ciljem da se ostvari supremacija nekolicine ljudi; ta manjina ponekad je sakrivena iza slavniha lica, ponekad iza nepoznatih, koja se nalaze u pozadini svih važnih događaja.

Već danas njihovu supermaciju omogućuje posjedovanje zlata. Tajne niti suvremenih novčarskih konzorcija u ovom času prijete svim europskim politikama...

Prije nekoliko godina u Europi je zbog toga bio osnovan jedinstven konzorcij svih banka, dakako najmoćnijih, čiji je krajnji cilj bio osigurati monopol nad svjetskim tržištima i koje za to imaju političku podršku.

Članci koji su bili nadahnuti Papusom objavljeni su u *Echo de Paris*, o tome kakvu ulogu imaju britanske tajne službe i razotkriveno je da se u pozadini toga nalaze britanski slobodni zidari, koji smjeraju ka izolaciji i slabljenju Rusije. U Francuskoj su britanski tajni agenti bili fokusirani na proturusku propagandu, a u Rusiji su se koristili “novčarskim malverzacijama” kojima su nastojali prevariti sve slojeve ruskoga društva. Njihova briga bila je usmjerena na to da se “očuva ruskoga cara – njegovu vjeru i velikodušnost – od svih zâla... od novčarskih konzorcija... koji u sadašnjem svjetskom poretku upravljaju sudbinom Europe i ostatka svijeta”.

Put u Šambalu, Rörich 1933.g.

Tajanstveni Tibetanac

St. Petersburg... godine 1905. bio je vjerojatno najmističnije središte svijeta.

Colin Wilson, *The Occult*

Shamzaran (Pjotr) Badmajev bio je Mongol iz Burjata, odrastao je u Sibiru te se preobratio na rusko pravoslavlje. Zahvaljujući ulozi njegova kuma Aleksandra III. stekao je zapažen utjecaj u Ministarstvu vanjskih poslova, pa ga je car unaprijedio u svog prvog savjetnika. Badmajev je bio priznati liječnik tibetanske medicine, travar i iscjelitelj koji je pomagao pacijentima najviših krugova u otmjenoj klinici 'Orientalne medicine' u St.

Petersburgu. Ruski povjesničari opisuju ga kao "jednog od najzagonetnijih ljudi našeg vremena" te kao "majstora čudnovatoga" i prijatelja mistika Rasputina. Poznavali su ga kao 'Tibetanac', koji je sanjao o ujedinjenju Rusije, Mongolije i Tibeta. Bio je upleten u brojne podvige s ciljem ostvarenja velikog euroazijskog carstva. Vjerovao je da povijesna uloga Rusije počiva na istoku, gdje je ona trebala posredovati u integraciji islamskih i budističkih naroda, kako bi se suprotstavili zapadnjačkom kolonijalizmu. Badmajev je izložio svoju viziju 1893.g. u pismu caru Aleksandru III. pod naslovom 'Ruske zadaće na azijskom istoku'. Svojom neupitnom političkom kompetencijom omogućio je podršku Mongola u zapodjenutom Rusko-japanskom ratu. Dana 19. prosinca 1896.g. Badmajev je caru Nikoli II. uputio sljedeće pismo:

Moje aktivnosti imaju cilj da Rusija ostvari prevlast nad drugim utjecajima u istočnoj mongolsko-tibetsko-kineskoj regiji.

Badmajev je bio posebno sumnjičav u pogledu utjecaja Engleza na istoku, pa u specijalnom memorandumu navodi:

Najviša visoravan Azije – Tibet koji se proteže nad cijelim kontinentom – treba biti izravno pod Rusijom. Postavljanjem ruske vlasti nad tom točkom otežat ćemo položaj Engleske.

Badmajev je poznao popularnu mongolsku, kinesku i tibetansku legendu o 'Bijelom caru' koji će doći sa sjevera (iz 'Sjeverne Šambale') te koji će uspostaviti obnovljenu tradiciju budizma. On je cara Nikolu II. izvijestio da "Burjati, Mongoli i posebno lame... uvijek ponavljaju da će doći vrijeme kad će se granice Bijeloga cara proširiti na istok..."

Badmajev je bio u bliskom prijateljstvu s najviše pozicioniranim Tibetancem, s lamom Agvanom Dordžijevim, koji je bio učitelj i opunomoćenik 13. Dalai Lame. Dordžijev je poistovjećivao Rusiju s nadolazećim kraljevstvom Šambale, prema tekstovima Kalačakra joge i tibetanskog budizma. Taj lama osobno je sudjelovao na otvorenju prvog budističkog hrama Europe u St. Petersburgu, koji je simbolički bio posvećen doktrini Kalačakre. Ruski umjetnik koji je radio na uređenju hrama u St. Petersburgu bio je Nicholas Rörich, kojem je legendu o Šambali i istočnjačku misao prenio lama Dordžijev. Još jedan tajanstveni lik koji je imao golem utjecaj na razvoj zapadnjačke ezoterije bio je Georgij Gurdjiev, koji je osobno poznao kneza Uktomskoga, Badmajeva te lamu Dordžijeva.

Jesu li Englezi i Georgija Gurdjjeva optužili da je ruski špijun u Centralnoj Aziji, zato što je bio učenik tajanstvenog Tibetanca?

“Mladiće treniram u Pekingu i Petersburgu, za buduće aktivnosti...”

(Dr. Badmajev u pismu caru Nikoli II.)

Mistični anarhizam

Utjecaj ‘Tibetanca’ proširio se preko carskog dvora na rusku inteligenciju te dalje ka špijunskom i revolucionarnom političkom podzemlju. Jedan od poznatijih intelektualnih pokreta s političkim domašajem oko 1905.g. bio je “Mistički anarhizam”. Dva najistaknutija člana pokreta bili su pisac i pjesnik Vjakoslav Ivanov i Georgij Čulkov, obojica suradnici dr. Badmajeva. Čulkova su poput ‘Tibetanca’ opisivali da je bio nesvjesni medij, posrednik mističnih sila.

Radikalna politička doktrina koja je smjerala k usuglašavanju individualne slobode i političkog uređenja zasnivala se na idejama Friedricha Nietzschea. To i ne treba čuditi, budući da se Nietzsche povoljno odnosio spram Rusije kao antipoda zabludjeloga Zapada, a kao njemački filozof cijenio je budizam i orijentalnu misao. Bernice Glatzer Rosenthal opisuje mistične anarhiste, koji “iza nevidljivih upravljačkih sila vide sudjelovanje nevidljivog u događajima na Zemlji, koje odražava političku revoluciju u kozmičkoj sferi i novi svjetski poredak u slobodi, ljepoti i ljubavi”.

S obzirom na odbacivanje svih ljudskih autoriteta i prepreka autentičnosti – državnih, pravnih, moralnih i društvenih običaja – nezainteresirani su bili prema svim zakonskim odredbama jedne tek “konvencionalne slobode” te prema ustavnim odredbama i parlamentima, a u korist tzv. *sobornosti*. Pod ‘sobornošću’ podrazumijevali su slobodnu komunu zasnovanu na idealima ljubavi i vjere između članova, koji na taj način mogu očuvati svoju osobnu autentičnost (kao pojam koji se razlikuje od svih individualizama ili samo-potvrđivanja neovisnosti ili suprotstavljanja društvu)...

Taj ideal utemeljili su na “mističnoj osobnosti” – na duši ili psihi, koja traga za integracijom s drugima, te koja sebe prepoznaje kao mikrokozmos u makrokozmosu, – različitoj od “znanstvene osobnosti”, ega ili bića, koji sebe izdvajaju iznad ili postavljaju sebe protiv drugih. Oni su usvajanjem i oblikovanjem te “mistične osobnosti” htjeli postići “novi organski svijet”, koji bi objedinjavale niti nevidljive unutarnje ljubavi (erosa, a ne agape ljubavi), dakle jednog “mističnog iskustva” i žrtve, kakvi su veoma oprečni svim liberalnim poretcima zasnovanima na društvenom ugovoru, prešutnim i sebičnim konvencijama njihovog racionalističkog svijetonazora. (*The Occult in Russian And Soviet Culture*, urednica: Bernice Glatzer Rosenthal)

Mistični anarhizam predstavlja u cjelini istinsku društveno-političku zamisao Euroazije. Tu ćemo uočiti jedan duboko arkanûmski motiv u njegovom suvremenom obliku: Veliki boj kultura suvremene empirističke, plutokratske, zapadne civilizacije suprotstavljene euroazijskoj mističnoj kulturi i žrtvi. U okultističkoj terminologiji to je bilo shvaćeno kao konflikt između s jedne strane ‘šambalskog’ te s druge ‘atlantskog’ civilizacijskog utjecaja. Bratstvo Polarne svjetlosti sučeljava se s Bratstvom sjena, a njihov boj je manifestacija drevnog stoljetnog rata između agenata Bitka i ne-Bitka.

Nikola Berdjajev, Dimitrij Merežkovski, Zinaida Hippus, Valerije Brjusov, Mihajlo Kuzmin, Aleksandar Blok, Vasilije Rozanov te brojni drugi ruski pjesnici, pisci i umjetnici prenosili su svojim djelima mistični anarhizam i viziju Euroazije. Kada je neposredno prije Revolucije sufijski majstor Inayat Khan posjetio Rusiju pronašao je u njoj “mnoge ostatke istočnjačkog tipa učenja, koji je toj naciji bio istinski prirodan”.

Merežkovski je vidio priliku u razvoju jedne “nove pobožne svjesnosti” koju predstavljaju dvojica pravih Rusa, Tolstoj i Dostojevski. Tolstoj je zastupao panteistički tjelesni misticizam, dok je Dostojevski stajao za oblik asketskoga života duhovnih vrednota. “Njihov ideal ‘čovjeka-boga’ iz Rusije će biti posredovan ostatku svijeta, te

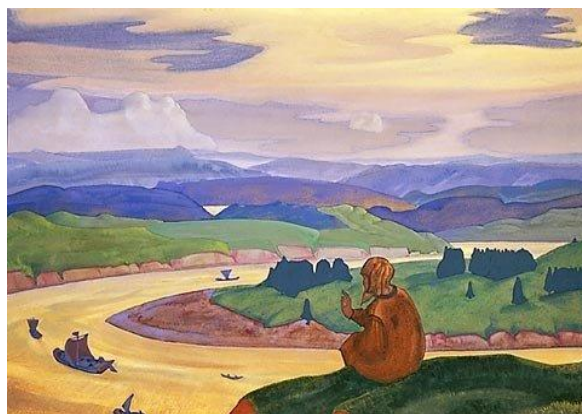
pridodan zapadnom nasljeđu 'bogo-čovjeka', odnosno svima koji te dvije različite hemisfere budu u mogućnosti pojmiti u 'jedinstvu dualnosti'".

Poslije boljševičke revolucije Rusija je blokom bila razdvojena od ostatka Zapada. Merežkovski je Rusiju nazivao "Skitskom", odnosno mladom i svježom nacijom, čija sudbina bijaše suprotstaviti se dekadentnom Zapadu:

Mi smo Skiti i Azijci... Stoljeća kod vas nama su tek sati, u kojima smo vam poslužili kao poslušni štit na predziđu, između dvije sukobljene rase – Europe i mongolskih hordi... U našem zagrljaju čekaju vas i rat i čast; takav je zagrljaj rodbinski, koji je mač iz davnina odložio u pravi čas . Podržite nas braćo u tome... Ah, stari svijete, prije nego izumreš, dođi na naše bratsko okupljanje.

Pjesnik Nikolaj Klijev zajedno sa svojim mlađim prijateljem Sergejom Jesenjinom obrađivao je u svojim djelima okultističke motive i euroazijske teme. Koncem 1917.g. Klijev (1887-1937) je napisao sljedeće proročke i poslaničke stihove o Euroaziji:

*Pronositelji smo sunčevog žara.
Do kozmičkog središta podižemo se
U stotinama sve do užarenog doma.
I Kina i Europa, i sjever i jug dolaze
Okupljeni pod istim okruglim krovom
U plesu dotičemo i bezdan i zenit,
Kum naš je Bog osobno, a Majka –
Rusija.*

*Prokopije moli za nepoznate putnike, Rörich
1914.g.*

Klijev i mlađi drug Jesenjin (1895-1925) čeznuo je za krajem staroga svijeta, te za

novim poretkom koji će ga zamjeniti, pa je zastupao jedan novi religijski trend znan kao "Anđelizam" – nalik na ruski gnosticizam. On se i Kristu i Gautami Budi molio, jer ih je držao za genijalne ljude koji su "činili ono što su govorili".

U jednom pismu svom prijatelju je napisao:

Ta ljudi pogledajte se malo, zar nije istina da je od vas potekao Krist i da svi vi možete biti Kristoliki? Nisam li i ja snagom svoje volje Krist? Kako je besmislen sav vaš život. On nas u stadu izobličuje, pa umjesto istinski pravi ljudi vi postajete nekakva čudovišta.

Tako je Sjedinjene Države upozoravao, budući da su za njega SAD bile simbol sveg suprotstavljenog Rusima i izvorište racionalizma, “nevjerničke zablude”, te se nadao da će prihvatiti novu rusku “poruku”, budući da je tek posredstvom Rusije bio ostvariv njihov novi život. Jedan prijatelj opisao je kako su Jesenjin i ‘skitski’ pjesnik htjeli “političku revoluciju produbiti na društvenom planu” i da su ruski marksizam smatrali “sirovim”. Prije svoje smrti Jesenjin je bio uvjeren da su ‘zle sile’ uzurpirale revoluciju, budući da su boljševici iznevjerili ruske ciljeve.

Gorljivi pjesnik Nikolaj Klijev poznao je i dr. Badmajeva i Grigorija Rasputina. Bio je poput Rasputina iniciran u tajnu školu kršćanskog seksualnog misticizma, koji je bio nalik tibetanskoj tantri i indijskom šivaizmu. “I mene su nazivali Rasputinom”, napisao je Klijev u jednoj pjesmi iz 1918.g. Njegova duhovnost bila je duboko ukorijenjena u tradiciji ruskih religijskih učitelja te Starovjeraca, Kljitijskih i Skoptika, koji su se iz običnih preobražavali u pravu podzemnu rijeku ljudi. Klijev priznaje kako je tijekom izazova kljitijskoga starješine da “postane Krist” bio upoznat s tajnom zajednicom “Labuđega bratstva”. Uz pomoć brojnih ljudi “različitih tajnih identiteta” Klijev je proputovao Rusijom i sudjelovao u tajnim obredima, gdje je upio okultnu tradiciju s Istoka.

U svojim pjesmama Klijev je pokušao zahvatiti mistični duh Euroazije. Bio je belovodski prorok, naziv koji je potjecao iz ruskog Starovjerstva, koje iščekuje zemaljski raj ili Šambalu. Klijev je proširio viziju ruske preobrazbe koja je vodila preko transformacije klasnoga društva i seoske kulture – i koja je imala prevladati nad industrijskim, kapitalističkim i uopće nad postrojenim svijetom mašina. Svoju zabrinutost u pogledu opasnosti bezdušne zapadne civilizacije objasnio je 1914.g. u pismu jednom prijatelju:

Svakodnevno zapadam u smrt – do kapele sjedam – podno jednog starog bora, tik uz samo nebo i dumam... i ljubim tvoje oči, tvoje srce drago... Majko divljine! Raj si ti duhu... Kako zao i mračan je sav civilizirani svijet, i kako sve bih razdao za te, i svaku bih Golgotu istrpio – da do pernato-plave zore prodre Amerika... do bajkovite kolibe...

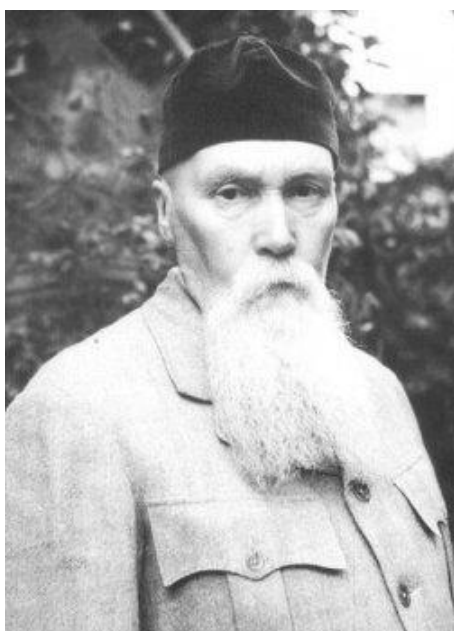
Vizija ruskog filozofa Nikole Berdjajeva prenosi vrednote mislioca predrevolucionarne Rusije i također kulturne elite, kad opisuje kraj zapadnog racionalizma i rođenje novog duhovnog poretka, koji će postati svjedokom bitke između Krista i Antikrista. On je u rasprostranjenosti mističnih i ezoterijskih znanja našao dokaz pomola nove ere, koju nazivaše “novim kraljevstvom”. “Čovjek nije kozmička jedinka, ni ugrađen u stroju bez pameti, nego je živi sudionik organske hijerarhije, koja je obilježje oživljene cjeline”. Berdjajevljevo protivljenje vrijednostima zapadnog materijalizma i danas odjekuje u ruskoj svakodnevici. U progonstvu oko 1930.g. zabilježio je sljedeće:

Individualizam, ‘automatizacija’ društva, neumjereno i nepregledno stjecanje svih ljudi, nezaustavljive gužve i nepreglednost svih ljudskih potreba, te nedostatak vjere i onemoćalost duhovnog života, kao i brojni drugi razlozi – pogodovali su zamahu industrijskog i kapitalističkog sustava, koji je izobličio ljudsku prirodu te narušio svaku prirodnu ravnotežu.

Putovanje u Šambalu

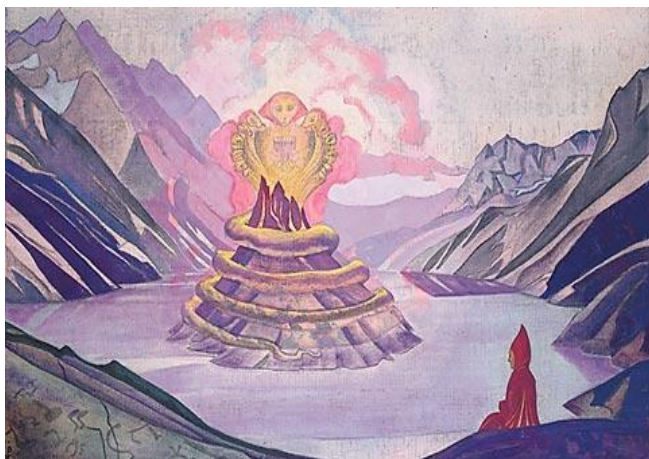
Nicholas Rörich donio je slavu našem narodu; predstavnik je naše civilizacije i jedan od njezinih nositelja.

Mihail Gorbačov

Ideja Šambale bila je Nicholasu Konstantinoviću Rörichu (1874-1947) predstavljena dok je radio na podizanju prvog budističkog hrama koji je bio izgrađen do tada u Europi. Osobno je dobro poznao rusku predrevolucionarnu inteligenciju, a Röricha su veoma cijenili kao osebnog i marljivog umjetnika. Podučan radovima gospođe Blavatske, Rörich je vjerovao u transcendentno jedinstvo svih vjeroispovjedi – kad jednog dana budisti, muslimani i krišćani shvate da njihove različite dogme prekrivaju jedne te iste opne, jedne te iste istine. Između 1925. i 1928. godine Rörich je krenuo na pet zadivljujućih ekspedicija po Centralnoj Aziji. U samom srcu Euroazije tragao je za tajanstvenim religijama, između Urala i Himalaja. Tradicije i legende s kojima se Rörich susretao opisane su u knjigama *Altaj-Himalaja*, *Srce Azije* i *Šambala*.

U tradiciji tibetanskoga budizma Šambalu se opisuje kao skrivenu zemlju u kojoj je Kalačakra učenje ('Kotač vremena') tantričke škole sačuvano u najčišćem obliku. Rörich je otkrio da se Šambala tibetanskoga budizma ne razlikuje od legende o Belovodji, koju su očuvali kršćanski mistici u Rusiji. Starješina sekte Starovjeraca Rörichu je povjerio:

*U zemlji dalekoj iza velikih jezera,
preko najviših planina, gdje istina
izvire s jednog svetog mjesta nalazi se
istinska znanost i buduće spasenje
ljudskoga roda. To mjesto nazivamo
Belovodja, a znači vode bijele. (Nicholas
Rörich, Heart of Asia)*

Nagarjuna pobjednik nad zmijom, Rörich 1925.g.

1920-ih godina na svom putovanju Nicholas Rörich zapisao je revolucionarnu pjesmu, kad je čuo vojsku revolucionara u mongolskom glavnom gradu Ulan-Batoromu kako pjevaju:

*U boju za Šambalu sjevernu.
U boju život svoj polažemo
I kad se nanovo rodimo,
Bit ćemo vitezovi vladara Šambale.*

Pod 'Šambalom sjevera' mislilo se na Rusiju-Euroaziju. U njegovoj knjizi *Srce Azije* Rörich nije definirao Šambalu kao događaj dolaska kraljevstva, nego kao novu ljudsku epohu čiji su vjekovni simboli i Šambala i Belovodja:

*Zapazili ste da zamisao Šambale odgovara težnjama naših najozbiljnijih
zapadnih istraživanja... U tim težnjama objedinjene su istočnjačke discipline o
Šambali te najbolji znanstveni umovi zapada, koji se ne boje zaviriti preko svih
potrošenih metoda.*

Rörich nikad nije dvojio oko presudne uloge Rusije, čija uloga je prenijeti najplemenitiju mudrost Istoka i Zapada. U Rusiji će biti ostvarena nova sinteza, koja će donijeti novu budnost, zoru čovječnosti i vjere koja nije ni ekskluzivno zapadnjačka ni istočnjačka, nego samo i jedino euroazijska.

Kad je u svijet provalio rat, Rörich je 1940.g. prepoznao prve natruhe Nove ere:

Ruski narod zajedničkim je snagama nagomilao veliko kamenje. Svi su bili zadivljeni izgradnjom ruskog tornja, a ne babilonskog. Kremalj sunčevih pronositelja, stotine tornjeva!... Poslušajte, jer je naša budućnost u tome, i kako li je samo ona ozarena!

Godinu dana poslije, 1941., izjavio je:

Sav je svijet posrnuo prema Armagedonu. Svi su zbunjeni. Svi su nesigurni po pitanju budućnosti. Ali ruski narod je svoj put pronašao, koji snažno preplaviše i potekoše ka ozarenoj budućnosti.

‘Morali biste obratiti pažnju na Mene, ako Mene želite vidjeti.’

Ozarena budućnost čovječnosti, poput Šambale, čeka već na pragu. Nevidljivo mnoštvo ljudi i žena u svakom su narodu i epohi dolazili do istoga, jer su se jednomu te istomu poticaju odazivali. Početak novoga milenija donosi nam svjedočanstva za razotkrivanje drevne ideje. Jednako kao što nakon svake noći mora osvanuti dan, tako i autentično pojavljivanje Novog doba podrazumijeva pojavljivanje suprotstavljenih vrednota. I baš kao što noć prolazi pred novim danom, tako će se i današnje Mračno doba povući pred ‘Sjevernom Šambalom’.

Poslije svakodnevnih zamršenih bitaka i završnice drevnih bojeva rješenje krize mora uslijediti. “U ratno doba”, kazao je poslanik atlantističke zamisli Winston Churchill, “istina je tako dragocjena, da je od laži trebaju čuvati tjelohranitelji”. Tajna društva sa Zapada, osnažena izopačenim čarobnjacima Atlantide, u okultnom su ratnom okršaju s euroazijskim poretom.

Mojsije na vrhu brda u nebeskoj slavi, Rörich 1925.g.

EUROAZIJSKA TAJNA - Ključ za razumijevanje svjetskih zbivanja

Željno očekujemo dolazak Ere nove Šambale te protjerivanje Bratstva sjene iz svjetskih, vladinih i novčarskih centara, te kraj loše karme naslijeđene iz mračne Atlantide.

Alice Bailey opisala je Šambalu kao “živo središte planetarne svjesnosti” i dala je u svezi drugog Kristovog dolaska proročanstvo o posebnoj ulozi Rusije u uspostavi Nove ere:

Iz Rusije... doći će ta nova i magična vjeroispovjed o kojoj sam vam često govorila. Ona će biti posljedica velike i stvarne METODE, koja će osvojiti ČOVJEČNOST i HIJERARHIJU. Iz tih dvaju centara doći će ljudima čudesne duhovne moći u kojima je sadržana svjetlost, ona ista koja će Zapadu donijeti propast, a koja je ozarena na Istoku i od Istoka; sav svijet bit će preplavljen suncem pravednosti. U svezi s Rusijom tu ne navodim nametanje bilo kakve političke ideologije, nego dolazak jednog velikog duhovnog probuđenja koje će opravdati raspeće te velike nacij, te ukazati svima drugima put – očuvan i živ i proslavljen zahvaljujući ruskim velikanima vjere – ljudima za kojima tragaše i mnogi Rusi, a koji su ostvarili najstarije proročanstvo. (Alice Bailey, Proročanstva D.K.)

Izvor: <http://openrevolt.info/2011/09/12/the-secret-of-eurasia/>

Prvi put objavljeno u australskom časopisu:

New Dawn, Br. 68., Rujan/listopad 2001.g.

Prijevod članka: Šimun Uremović. U Zagrebu, studeni 2012.g.

Zadruga Eneagram za izdanje na hrvatskom jeziku. Članak je dopušteno reproducirati i umnožavati u bilo kojem pisanom, tiskanom ili elektronskom obliku

bez izmjena uz navod © Zadruga Eneagram 2012.